

31992R2081

24.7.1992.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 208/1

PADOMES REGULA (EEK) Nr. 2081/92**(1992. gada 14. jūlijs)****par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību**

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā lauksaimniecības produktu un pārtikas ražošanai, izgatavošanai un izplatīšanai ir būtiska nozīme Kopienas ekonomikā;

tā kā kopējās lauksaimniecības politikas pielāgošanā cita starpā būtu jāsekmē lauksaimniecības ražojumu dažādošana, lai sasniegtu labāku līdzsvaru starp pieprasījumu un piedāvājumu; tā kā tādu produktu reklāma, kurai ir konkrētas īpašības, varētu ievērojami sekmēt lauku ekonomiku, jo īpaši mazāk izdevīgus vai attālus rajonus, uzlabojot lauksaimnieku ienākumus un saglabājot lauku iedzīvotājus šajos rajonos;

tā kā pēdējos gados turklāt novērots, ka pārtikas kvalitātei patērētāji piešķir lielāku nozīmi nekā kvantitātei; tā kā šie īpašo produktu meklējumi rada pieaugošu pieprasījumu pēc lauksaimniecības produktiem vai pārtikas ar nosakāmu ģeogrāfisko izcelsmi;

tā kā, ņemot vērā tirgto produktu daudzveidību un par tiem sniegtās informācijas pārpilnību, patērētāju rīcībā jābūt skaidrai un īsai informācijai par produkta izcelsmi, lai tie spētu izdarīt labāko izvēli;

tā kā lauksaimniecības produktu un pārtikas marķēšanu reglamentē vispārējie noteikumi, kas noteikti Padomes 1978. gada 18. decembra Direktīvā 79/112/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas marķēšanu, piedāvājumu un reklāmu ⁽⁴⁾; tā kā, ņemot vērā to īpatnības, būtu jāpieņem papildu īpaši noteikumi par lauksaimniecības produktiem un pārtiku no konkrētiem ģeogrāfiskiem apgabaliem;

tā kā, pateicoties vēlmei aizsargāt lauksaimniecības produktus un pārtiku, kam ir nosakāma ģeogrāfiskās izcelsmes vieta, dažās dalībvalstīs ieviesti "reģistrētie cilmes vietas nosaukumi"; tā kā tie bijuši veiksmīgi ražotājiem, kuri, pūloties uzlabot kvalitāti, sasnieguši augstākus ienākumus, un patērētājiem, kuri var nopirkt augstas kvalitātes produktus, garantiju par attiecīgo ražošanas metodi un izcelsmi;

tā kā valstu praksē tomēr nav vienādības reģistrēto cilmes vietu nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu pielietojumā; tā kā būtu jāparedz Kopienas pieeja; tā kā Kopienas noteikumu sistēma par aizsardzību ļaus attīstīt ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un cilmes vietu nosaukumus, jo šāda sistēma ar saskaņotāku pieeju nodrošinās godīgu konkurenci to ražotāju starpā, kuru ražotajiem produktiem ir šādas norādes, un sekmēs produktu uzticamību no patērētāju viedokļa;

tā kā iecerētajiem noteikumiem būtu jāņem vērā tādi pastāvošie Kopienas tiesību akti par vīniem un stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem, kuri sniedz augstāku aizsardzības līmeni;

⁽¹⁾ OV C 30, 6.2.1991., 9. lpp. un OV C 69, 18.3.1992., 15. lpp.

⁽²⁾ OV C 326, 16.12.1991., 35. lpp.

⁽³⁾ OV C 269, 14.10.1991., p. 62.

⁽⁴⁾ OV L 33, 8.2.1979., 1. lpp. Jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/72/EEK (OV L 42, 15.2.1991., 27. lpp.).

tā kā šīs regulas darbības joma ir ierobežota ar dažiem lauksaimniecības produktiem un pārtiku, kuras īpašībām ir saistība ar ģeogrāfiskās izcelsmes vietu; tā kā tomēr šo darbības jomu var paplašināt, lai aptvertu citus produktus vai pārtiku;

tā kā saskaņā ar pastāvošo praksi būtu jādefinē divu veidu ģeogrāfiskā apraksta tipi, - aizsargātās ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un aizsargātie cilmes vietas nosaukumi;

tā kā lauksaimniecības produktam vai pārtikai ar šādu norādi jāatbilst specifikācijā izklāstītajiem attiecīgajiem nosacījumiem;

tā kā, lai baudītu aizsardzību katrā dalībvalstī, ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un cilmes vietu nosaukumiem jābūt reģistrētiem Kopienas līmenī; tā kā ierakstam reģistrā būtu jāsniedz informācija arī tirdzniecībā iesaistītajām personām un patērētājiem;

tā kā reģistrēšanas kārtībai būtu jānodrošina iespēja visām individuāli un tieši ieinteresētajām personām kādā dalībvalstī izmantot savas tiesības, paziņojot Komisijai par iebildumiem;

tā kā būtu jābūt kārtībai, kas, ņemot vērā tehnoloģijas attīstību vai lauksaimniecības produkta vai pārtikas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes vai cilmes vietas nosaukuma svītrojumu reģistrā, pēc reģistrēšanas pieļautu specifikācijas grozījumus, ja minētais produkts vai pārtika vairs neatbilst specifikācijai, pamatojoties uz kuru tika piešķirta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde vai cilmes vietas nosaukums;

tā kā būtu jāparedz noteikums par tirdzniecību ar trešajām valstīm, kas piedāvā līdzvērtīgas garantijas attiecībā uz to teritorijās piešķirtu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu vai cilmes vietu nosaukumu izdošanu un pārbaudēm;

tā kā jāparedz noteikums par kārtību, kas izveido ciešu sadarbību starp dalībvalstīm un Komisiju reglamentējošajā komitejā, kas izveidota šim nolūkam,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Ar šo regulu pieņem cilmes vietu nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības noteikumus attiecībā uz Līguma II pielikumā minētajiem cilvēku patēriņam domātiem lauksaimniecības produktiem un šīs regulas I pielikumā minēto pārtiku un II pielikumā minētajiem lauksaimniecības produktiem.

Šo regulu tomēr nepiemēro vīniem vai stipriem alkoholiskiem dzērieniem.

Šīs regulas I pielikumu var grozīt saskaņā ar 15. pantā izklāstīto kārtību.

2. Šo regulu piemēro, neskarot citus īpašus Kopienas noteikumus.

3. Padomes 1983. gada 28. marta Direktīvu 83/189/EEK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā ⁽¹⁾, nepiemēro cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, uz ko attiecas šī regula.

2. pants

1. Lauksaimniecības produktu un pārtikas cilmes vietu nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu Kopienas aizsardzība panākama saskaņā ar šo regulu.

2. Šajā regulā:

a) cilmes vietas nosaukums ir kāda reģiona, kādas konkrētas vietas vai, izņēmuma gadījumos, valsts nosaukums, kas izmantots, lai aprakstītu kādu lauksaimniecības produktu vai pārtikas produktu:

— kura izcelsme ir minētajā reģionā, konkrētā vietā vai valstī, un

— tā kvalitāte vai īpašības lielā mērā vai pilnīgi ir saistītas ar īpašu ģeogrāfisku vidi un tai piemītošajiem dabas vai cilvēka faktoriem, un ražošana, apstrāde un sagatavošana veikta attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā;

b) ģeogrāfiskās izcelsmes norāde ir reģiona, kādas konkrētas vietas vai, izņēmuma gadījumos, kādas valsts nosaukums, kas izmantots, lai aprakstītu kādu lauksaimniecības produktu vai pārtikas produktu:

— kura izcelsme ir minētajā reģionā, konkrētā vietā vai valstī, un

— kuram ir īpaša kvalitāte, reputācija vai citas īpašības, kas ir saistītas ar minēto ģeogrāfisko izcelsmi un kura ražošana un/vai apstrāde un/vai sagatavošana veikta attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā.

3. Atsevišķi tradicionāli ģeogrāfiski vai neģeogrāfiski nosaukumi, kas apzīmē lauksaimniecības produktu vai pārtiku ar izcelsmi kādā reģionā vai kādā konkrētā vietā un kas atbilst 2. punkta a) apakšpunkta otrajā ievilkumā minētajiem nosacījumiem, arī uzskatāmi par cilmes vietas nosaukumiem.

⁽¹⁾ OV L 109, 26.4.1983., 8. lpp. Jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 90/230/EEK (OV L 128, 18.5.1990., 15. lpp.).

4. Atkāpjoties no 2. panta a) punkta, atsevišķi ģeogrāfiskie nosaukumi uzskatāmi par cilmes vietas nosaukumiem, ja attiecīgo produktu izejvielas nāk no ģeogrāfiska apgabala, kas lielāks par apstrādes teritoriju, vai cita ģeogrāfiska apgabala, kas nav apstrādes teritorija, ja vien:

- izejvielu ražošanas teritorija ir ierobežota,
- attiecīgo izejvielu ražošanai ir īpaši apstākļi, un
- ir paredzēti pārbaudes pasākumi, lai nodrošinātu, ka tiek ievēroti minētie nosacījumi.

5. Šā panta 4. punkta nolūkā par izejvielām var uzskatīt tikai dzīvus dzīvniekus, gaļu un pienu. Citu izejvielu izmantojumu var atļaut 15. panta noteiktajā kārtībā.

6. Lai konkrētiem nosaukumiem piemērotu 4. punktā paredzēto atkāpi, attiecīgā dalībvalsts var atzīt tos par valsts aizsargājamiem cilmes vietas nosaukumiem vai tie par tādiem jau ir atzīti, vai, ja šādas shēmas nav, tiem jābūt pārbaudītiem un tradicionāliem, un ar īpašu reputāciju un slavu.

7. Lai tiktu piemērota 4. punktā minētā atkāpe, reģistrēšanas pieteikumi jāiesniedz divu gadu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

3. pants

1. Nosaukumus, kas pārvērtušies par sugas vārdiem, reģistrēt nedrīkst.

Šajā regulā "nosaukums, kas pārvērties par sugas vārdu" ir lauksaimniecības produkta vai pārtikas nosaukums, kas, lai gan tas attiecas uz izcelsmes vietu vai reģionu, kur šis produkts vai pārtika sākotnēji ražots vai tirgots, ir pārvērties par kāda lauksaimniecības produkta vai pārtikas parasto nosaukumu.

Lai noskaidrotu, vai nosaukums pārvērties par sugas vārdu, ņem vērā visus faktoros, jo īpaši:

- esošo stāvokli dalībvalstī, kur nosaukums radies, un patēriņa apgabalos,
- esošo stāvokli citās dalībvalstīs,
- attiecīgos valsts likumus vai Kopienas tiesību aktus.

Ja, ievērojot 6. un 7. pantā noteikto kārtību, reģistrācijas pieteikums noraidīts tādēļ, ka nosaukums pārvērties par sugas vārdu, Komisija publicē šo lēmumu *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Nosaukumu nevar reģistrēt kā cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, ja tas ir pretrunā ar auga vai dzīvnieka šķirnes nosaukumu un tādēļ var maldināt plašu sabiedrību attiecībā uz produkta patieso izcelsmi.

3. Pirms šīs regulas stāšanās spēkā, Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu sastāda un *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī* publicē nepilnīgu, orientējošu sarakstu ar to lauksaimniecības produktu vai pārtikas izstrādājumu nosaukumiem, uz ko attiecas šī regula un kas saskaņā ar 1. punktu tiek uzskatīti par sugas vārdiem, un tādējādi tos nevar reģistrēt saskaņā ar šo regulu.

4. pants

1. Lai varētu izmantot aizsargātu cilmes vietas nosaukumu (ACVN) vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi (AĢIN), lauksaimniecības produktam vai pārtikai jāatbilst šādām prasībām:

2. Produkta specifiskācijā ietilpst vismaz:

- a) lauksaimniecības produkta vai pārtikas nosaukums, ieskaitot cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi;
- b) lauksaimniecības produkta vai pārtikas, tostarp izejvielu, apraksts, vajadzības gadījumā produkta vai pārtikas galvenās fizikālās, ķīmiskās, mikrobioloģiskās un/vai organoleptiskās īpašības;
- c) ģeogrāfiskā apgabala definējums un vajadzības gadījumā ziņas, kas rāda atbilstību 2. panta 4. punktam;
- d) pierādījums, ka lauksaimniecības produkts vai pārtika nāk no ģeogrāfiskā apgabala attiecīgi 2. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunkta izpratnē;
- e) lauksaimniecības produkta vai pārtikas iegūšanas metodes apraksts, vajadzības gadījumā, autentiskās, nemainīgās vietēji izmantotās metodes;
- f) dati par saistību ar ģeogrāfisko vidi vai ģeogrāfisko izcelsmi attiecīgi 2. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunkta izpratnē;
- g) dati par 10. pantā paredzētajām pārbaudes struktūrām;
- h) konkrēti marķēšanas dati attiecīgi par ACVN vai AĢIN norādi vai līdzvērtīgām tradicionālām valsts norādēm;
- i) Kopienas un/vai valsts noteikumos noteiktās prasības.

5. pants

1. Pieteikumus reģistrācijai var iesniegt tikai grupa vai, ja izpildīti nosacījumi, kas nosakāmi saskaņā ar 15. pantā paredzēto kārtību, fiziska vai juridiska persona.

Šajā pantā "grupas" ir visas to ražotāju un/vai apstrādes uzņēmumu apvienības, neatkarīgi no apvienību juridiskās formas vai sastāva, kuri strādā ar vienu lauksaimniecības vai pārtikas produktu. Grupas locekles var būt citas ieinteresētās personas.

2. Grupa vai fiziska vai juridiska persona var iesniegt reģistrācijas pieteikumu tikai attiecībā uz lauksaimniecības produktiem vai pārtiku, ko tā ražo vai iegūst 2. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunkta izpratnē.

3. Reģistrācijas pieteikumā ietilpst 4. pantā minētā produkta specifikācija.

4. Pieteikums nosūtāms dalībvalstij, kur atrodas attiecīgais ģeogrāfiskais apgabals.

5. Dalībvalsts pārbauda, vai pieteikums ir pamatots, un, ja tā uzskata, ka produkts apmierina šīs regulas prasības, nosūta Komisijai pieteikumu, iekļaujot 4. pantā minēto produkta specifikāciju un citus dokumentus, kas pamato tās lēmumu.

Ja pieteikums attiecas uz kādu nosaukumu, kas norāda uz ģeogrāfisko apgabalu, kurš atrodas arī citā dalībvalstī, pirms pieņem lēmumu, jāapspriežas ar minēto dalībvalsti.

6. Dalībvalstis pieņem normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šā panta prasības.

6. pants

1. Sešu mēnešu laikā Komisija veic oficiālu izmeklēšanu, lai pārbaudītu, vai reģistrācijas pieteikumā ir visi 4. pantā paredzētie dati.

Komisija informē attiecīgo dalībvalsti par konstatēto.

2. Ja Komisija, ņemot vērā to, kas izriet no 1. punkta, secina, ka nosaukumu var aizsargāt, tā publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* iesniedzēja vārdu un adresi, produkta nosaukumu, galvenos pieteikuma punktus, norādes uz valsts noteikumiem, kas reglamentē produkta sagatavošanu, ražošanu vai izgatavošanu un vajadzības gadījumā secinājumu pamatojumus.

3. Ja Komisijai nav paziņoti nekādi iebildumi saskaņā ar 7. pantu, nosaukumu iekļauj Komisijas pārziņā esošajā "Aizsargāto cilmes vietu nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā", kurā ir attiecīgo grupu nosaukumi un par pārbaudēm atbildīgās institūcijas.

4. Komisija publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*:

— reģistrā iekļautos nosaukumus,

— saskaņā ar 9. un 11. pantu reģistrā izdarītos grozījumus.

5. Ja, ņemot vērā 1. punktā paredzēto izmeklēšanu, Komisija secina, ka nosaukums neatbilst aizsardzībai, tā saskaņā ar 15. pantā paredzēto procedūru pieņem lēmumu neveikt šā panta 2. punktā paredzēto publikāciju.

Pirms 2. un 4. punktā paredzētās publikācijas un 3. punktā paredzētās reģistrācijas Komisija var lūgt 15. pantā paredzētās Komitejas atzinumu.

7. pants

1. Sešu mēnešu laikā pēc 6. panta 2. punktā minētās publikācijas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* katra dalībvalsts var izteikt iebildumus par reģistrāciju.

2. Dalībvalstu kompetentās iestādes nodrošina, ka visām personām, kam var būt likumīga ekonomiska interese, ir atļauts izteikt viedokli par pieteikumu. Turklāt dalībvalstis saskaņā ar dalībvalstīs esošo stāvokli var paredzēt piekļuvi citām likumīgi ieinteresētām pusēm.

3. Visas likumīgi ieinteresētās fiziskas vai juridiskas personas var iebilst pret ierosināto reģistrāciju, nosūtot pienācīgi pamatotu paziņojumu tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kur minētā persona dzīvo vai ir reģistrēta. Kompetentā iestāde veic vajadzīgos pasākumus, lai noteiktajā termiņā izskatītu šīs pazīmes vai iebildumus.

4. Iebilduma paziņojums pieņemams tikai, ja tas:

— norāda uz neatbilstību 2. pantā minētajiem nosacījumiem, vai

— norāda to, ka ierosinātā nosaukuma reģistrācija apdraudētu pilnībā vai daļai identiska nosaukuma vai preču zīmes vai tādu produktu pastāvēšanu, kuri likumīgi bijuši tirgū laikā, kad šī regula publicēta *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*,

— vai norāda pazīmes, kas pierāda, ka nosaukums, kam pieteikta reģistrācija, pēc būtības ir sugas vārds.

5. Ja iebildums 4. punkta nozīmē ir pieņemams, Komisija attiecīgās valstis lūdz saskaņā ar valstu iekšējo kārtību rast savstarpēju vienošanos trīs mēnešu laikā. Ja:

a) vienošanās panākta, konkrētās dalībvalstis paziņo Komisijai visus faktorus, kas vienošanos darīja iespējamu, kopā ar iesniedzēja un iebildumu cēlēja viedokli. Ja saskaņā ar 5. pantu saņemtā informācija nav mainījiesies, Komisija rīkojas saskaņā ar 6. panta 4. punktu. Ja tā ir mainījiesies, Komisija atkal sāk 7. pantā noteikto procedūru;

b) vienošanās nav panākta, Komisija pieņem lēmumu saskaņā ar 15. pantā noteikto kārtību, ievērojot tradicionālo godprātīgo praksi un pārpratuma faktisko iespēju. Ja Komisija nolemj veikt reģistrāciju, tā veic publikāciju saskaņā ar 6. panta 4. punktu.

8. pants

ACVN, AĢIN vai līdzvērtīgas tradicionālas valsts norādes var būt tikai uz lauksaimniecības produktiem un pārtikas, kas atbilst šai regulai.

9. pants

Attiecīgā dalībvalsts var lūgt specifiskācijas grozījumu, jo īpaši lai ņemtu vērā zinātnes un tehnikas jaunākās atziņas vai no jauna definētu ģeogrāfisko apgabalu.

Šīs regulas 6. panta kārtību piemēro *mutatis mutandis*.

Komisija tomēr saskaņā ar 15. pantā paredzēto kārtību var pieņemt lēmumu nenozīmīgu grozījumu gadījumā nepiemērot 6. pantā paredzēto kārtību.

10. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc šīs regulas stāšanās spēkā pastāv pārbaudes struktūras, kuru uzdevums ir nodrošināt, ka lauksaimniecības produkti un pārtika ar aizsargātiem nosaukumiem atbilst specifiskācijā paredzētajām prasībām.

2. Pārbaudes struktūrā var būt viena vai vairākas izraudzītas pārbaudes iestādes un/vai privātas organizācijas, kuras dalībvalsts apstiprinājusi minētajam nolūkam. Dalībvalstis nosūta Komisijai apstiprināto iestāžu un/vai organizāciju sarakstus un attiecīgās pilnvaras. Komisija minētos datus publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

3. Norīkotajām pārbaudes iestādēm un/vai apstiprinātajām privātajām organizācijām jāsniedz pietiekamas objektivitātes un neatkarības garantijas visiem to kontrolei pakļautajiem ražotājiem vai apstrādes uzņēmumiem un to rīcībā vienmēr jābūt kvalificētiem darbiniekiem un vajadzīgajiem resursiem, lai veiktu pārbaudes lauksaimniecības produktiem un pārtikai ar aizsargātu nosaukumu.

Ja pārbaudes struktūra dažu pārbaudītu veikšanai izmanto citas organizācijas pakalpojumus, minētai organizācijai jānodrošina tādas pašas garantijas. Šajā gadījumā norīkotās pārbaudes iestādes un/vai apstiprinātās privātas organizācijas tomēr joprojām ir atbildīgas pret attiecīgo valsti par visām pārbaudēm.

No 1998. gada 1. janvāra, lai dalībvalstis šīs regulas mērķiem varētu apstiprināt privātas organizācijas, šīm organizācijām jāatbilst prasībām, kas noteiktas 1989. gada 26. jūnija standartā EN 45011.

4. Ja norīkotā pārbaudes iestāde un/vai privātā organizācija kādā dalībvalstī konstatē, ka lauksaimniecības produkts vai pārtika ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu neatbilst specifiskācijas kritērijiem, tā veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai. Tā informē attiecīgo dalībvalsti par pārbaudzi laikā veiktajiem pasākumiem. Ieinteresētās puses ir jāinformē par visiem pieņemtajiem lēmumiem.

5. Dalībvalstij jāatsauc pārbaudes organizācijas apstiprinājumu, ja tā vairs neatbilst 2. un 3. punktā minētajiem kritērijiem. Tā informē Komisiju, kas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* publicē apstiprināto organizāciju pārskatīto sarakstu.

6. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ražotājam, kas atbilst šai regulai, ir pieejama pārbaudes sistēma.

7. Šajā regulā paredzēto pārbaudzi izmaksas sedz ražotāji, kas izmanto aizsargāto nosaukumu.

11. pants

1. Jebkura dalībvalsts var izteikt iebildumu, ka kāds aizsargāta nosaukuma lauksaimniecības produkts vai pārtikas izstrādājums neatbilst kādam no attiecīgā produkta specifiskācijā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Šā panta 1. punktā minētā dalībvalsts savu iesniegumu iesniedz attiecīgajai dalībvalstij. Attiecīgā dalībvalsts izskata sūdzību un informē otru dalībvalsti par konstatējumiem un visiem veiktajiem pasākumiem.

3. Atkārtotu pārkāpumu gadījumā un ja attiecīgās dalībvalstis nevar panākt vienošanos, pienācīgi pamatots pieteikums jānosūta Komisijai.

4. Komisija, apspriežoties ar attiecīgajām dalībvalstīm, izskata pieteikumu. Vajadzības gadījumā pēc apspriešanās ar 15. pantā minēto komiteju, Komisija veic vajadzīgos pasākumus. Tajos var ietilpt reģistrācijas anulēšana.

12. pants

1. Neskarot starptautiskus nolīgumus, šī regula var attiekties uz kādu trešās valsts lauksaimniecības produktu vai pārtiku, ja vien:

— šī trešā valsts spēj sniegt tādas pašas vai 4. pantā minētajām līdzvērtīgas garantijas,

— attiecīgajai trešajai valstij ir 10. pantā noteiktajiem pārbaudes pasākumiem līdzvērtīgi pārbaudes pasākumi,

— attiecīgā trešā valsts ir gatava sniegt līdzvērtīgu aizsardzību tai, kas Kopienā pieejama atbilstošajiem Kopienas lauksaimniecības produktiem vai pārtikai.

2. Ja trešās valsts aizsargātais nosaukums ir vienāds ar Kopienas aizsargāto nosaukumu, reģistrācija piešķirama, pienācīgi ņemot vērā nosaukuma vietējo un tradicionālo lietojumu un pārpratuma faktisko risku.

Atļauju izmantot šādus nosaukumus piešķir tikai, ja produkta izcelsmes valsts ir skaidri un saskatāmi norādīta uz etiķetes.

13. pants

1. Reģistrētos nosaukumus aizsargā pret:

- a) kāda reģistrēta nosaukuma komerciālu izmantojumu, tiešu vai netiešu, kas konstatēts attiecībā uz produktiem, uz kuriem neattiecas reģistrācija, ciktāl minētie produkti ir līdzīgi ar šo nosaukumu reģistrētajiem produktiem vai ciktāl nosaukuma izmantojums ekspluatē aizsargātā nosaukuma reputāciju;
- b) ļaunprātīgu izmantošanu, imitēšanu vai asociāciju izraisīšanu, pat ja norādīta attiecīgā produkta patiesā izcelsme vai aizsargātais nosaukums ir tulkots, vai tas ir kopā ar tādām frāzēm kā "stils", "tips", "metode", "kā ražots", "imitācija" u.tml.;
- c) citām nepareizām vai maldinošām norādēm par produkta pirmavotu, izcelsmi, veidu vai būtiskām īpašībām uz iekšējā vai ārējā iepakojuma, reklāmas materiālos vai ar attiecīgo produktu saistītos dokumentos, un produkta iepakojanu traukos, kas var radīt nepareizu iespaidu par tā izcelsmi;
- d) jebkādu cita veida praksi, kas var maldināt plašu sabiedrību par attiecīgā produkta patieso izcelsmi.

Ja reģistrētajā nosaukumā ietilpst lauksaimniecības produkta vai pārtikas nosaukums, ko uzskata par sugas vārdu, minētā sugas vārda izmantojumu ar attiecīgu lauksaimniecības vai pārtikas produktu neuzskata par pretēju 1. punkta a) vai b) apakšpunktam.

2. Dalībvalstis tomēr var saglabāt valsts noteikumus, kas ne ilgāk kā piecus gadus pēc šīs regulas publicēšanas ļauj izmantot 1. punkta b) apakšpunktā minētās frāzes, ja vien:

— šie produkti, izmantojot šādas frāzes, likumīgi tirgoti vismaz piecus gadus pirms šīs regulas publicēšanas dienas,

— marķējums skaidri norāda uz produkta patieso izcelsmi.

Tomēr šis izņēmums nenozīmē to, ka produktus var brīvi tirgot tādās dalībvalsts teritorijā, kur šādas izteiksmes ir aizliegtas.

3. Aizsargātie nosaukumi nevar kļūt par sugas vārdiem.

14. pants

1. Ja cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde reģistrēta saskaņā ar šo regulu, kādas preču zīmes reģistrācijas pieteikums, kura atbilst vienam no 13. pantā minētajiem gadījumiem un attiecas uz tā paša tipa produktu, ir noraidāms ar nosacījumu, ka preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika iesniegts pēc 6. panta 2. punktā paredzētās publikācijas dienas.

Par nederīgām deklarējamās preču zīmes, kas reģistrētas, pārkāpjot šā punkta pirmo daļu.

Šo punktu piemēro arī tad, kad kādas preču zīmes reģistrācijas pieteikums iesniegts pirms 6. panta 2. punktā paredzētās reģistrācijas pieteikuma publikācijas dienas ar nosacījumu, ka publikācija notikusi pirms attiecīgās preču zīmes reģistrēšanas.

2. Attiecīgi ņemot vērā Kopienas tiesību aktus, preču zīmes, kas atbilst vienam no 13. pantā minētajām gadījumiem un kas labā ticībā reģistrētas pirms cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas, arī turpmāk izmantojamas neatkarīgi no cilmes vietas vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reģistrācijas, ja nav pamata attiecīgās preču zīmes nederīgumam vai atcelšanai, kas attiecīgi paredzēta Padomes 1988. gada 21. decembra pirmās direktīvas 89/104/EEK, lai tuvinātu dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm⁽¹⁾ 3. panta 1. punkta c) un g) apakšpunktā un 12. panta 2. punkta b) apakšpunktā.

3. Cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi neregistrē, ja, ņemot vērā preču zīmes reputāciju un slavu un lietošanas laiku, reģistrēšana var maldināt patērētāju par produkta patieso identitāti.

15. pants

Komisijai palīdz komiteja, kas sastāv no dalībvalstu pārstāvjiem un kuru vada Komisijas pārstāvis.

⁽¹⁾ OV L 40, 11.2.1989., 1. lpp. Grozījumi izdarīti ar Lēmumu 92/10/EEK (OV L 6, 11.1.1992., 35. lpp.).

Komisijas pārstāvis komitejai iesniedz veicamo pasākumu projektu. Komiteja par projektu sniedz atzinumu termiņā, ko priekšsēdētājs var noteikt atkarībā no jautājuma steidzamības. Atzinumu pieņem ar balsu vairākumu, kas Līguma 148. panta 2. punktā noteikts lēmumiem, kurus Padome pieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsis komitejā vērtē saskaņā ar minēto pantu. Priekšsēdētājs balsošanā nepiedalās.

Komisija apstiprina paredzētos pasākumus, ja tie saskan ar komitejas atzinumu.

Ja paredzētie pasākumi nesaskan ar komitejas atzinumu vai nekāds atzinums nav sniegts, Komisija nekavējoties iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja trīs mēnešu laikā kopš dienas, kad jautājums iesniegts Padomei izskatīšanai, Padome nav pieņēmusi lēmumu, ierosinātos pasākumus apstiprina Komisija.

16. pants

Sīki izstrādātas normas šīs regulas piemērošanai pieņem saskaņā ar 15. pantā noteikto kārtību.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1992. gada 14. jūlijā

17. pants

1. Sešu mēnešu laikā pēc šīs regulas spēkā stāšanās dalībvalstis dara zināmu Komisijai, kurus no to likumīgi aizsargājamiem nosaukumiem vai – dalībvalstīs, kur nav aizsardzības sistēmas – kurus pastāvīgi izmantotus nosaukumus tās vēlas reģistrēt saskaņā ar šo regulu.

2. Saskaņā ar 15. pantā noteikto procedūru Komisija reģistrē 1. punktā minētos nosaukumus, kuri atbilst 2. un 4. pantam. Šīs regulas 7. pantu nepiemēro. Tomēr sugas vārdus nepievieno.

3. Dalībvalstis var saglabāt saskaņā ar 1. punktu paziņoto nosaukumu valsts aizsardzību līdz brīdim, kad tiek pieņemts lēmums par reģistrāciju.

18. pants

Šī regula stājas spēkā divpadsmit mēnešus pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J. GUMMER

*I PIELIKUMS***1. panta 1. punktā minētā pārtika**

- Alus,
- Dabiskie minerālūdeņi un avotu ūdens,
- Dzērieni no augu ekstraktiem,
- Maize, konditoreja, kūkas, saldumi, cepumi un citi maizes izstrādājumi,
- Dabiskie sveķi.

*II PIELIKUMS***1. panta 1. punktā minētie lauksaimniecības produkti**

- Siens
 - Ēteriskās eļļas.
-